

Τῆ ἸΔ΄ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου
† Ἡ Παγκόσμιος Ὑψώσις
τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Μνήμη τῆς Γ΄ Οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς ἐν Τρούλλῳ (680).

* * * * *

ΤΥΠΙΚΟΝ

Ἐὰν τύχη ἡ παροῦσα ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλεται,
οὔτε Εὐαγγέλιον λέγεται Ἑωθινόν, ἀλλὰ πάντα τοῦ Σταυροῦ.

* * * * *

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέφουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσιν· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος

καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Ἦχος Πα. ς

N^{Πα}
ε ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε
ει σα α α κουου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου
Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος
σε ε ει σα α α κουου σο ον μου προσχεστη φω νη η η
η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε
κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ει σα κουσονμου Κυ υ υ
υ ρι ι ι ι ε

K^{Πα}
α τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η
μου ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι
ο ο ο ον σου ε επαρ σι ις των χει ρω ω ων μου
θυ σια ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η ει
σα κουσονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

H^{Πα}
ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

M^{Πα}
η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι ^{ασ}του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι αις

Σ^{Πα} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συνδυ α α σω με τα των ε κλε κτων αυ των

Π^{Πα} αι δεν σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαιον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω τη κε

φα λη ην μϛ

Ο^{Πα} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των

Α^{Πα} κου σονται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ

πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο^{Πα} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθα λμοι
οι μου ^{Δι} ε πι σοι ηλ πι σα ^{Πα} μη αν τα νε λης την ψυ χη ην

μου

Φ^{Πα}
υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λωντων ερ γα ζο με νωντην α νο
μι αν

Π^Μ
ε σου ουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι
κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν πα
ρε ελ θω

Φ
ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε^{Πα}
κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γ γε λω

Ε^{Πα}
ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ ε γνωστας τρι βους μου

Ε^{Πα}
ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρου ψαν
πα γι δα μοι

Κ^{Πα}
α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε
βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

A^{Πα} πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ

ζη τω ωντηνψυ χη ηνμου

E^{Πα} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

ει η ελ πισμου με ρισμου ει εν γη ζω ωντων

Π^{Πα} ρο ο σχες προς την δε η σι ινμου ο τι ε τα πει

νω θην σφοδρα

P^{Πα} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ πε ρε με

E^{Πα} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

ε ξο μο λο γη σα σθαι αι τω ο νο μα τισου

E^{Πα} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

τα ποδωσμοι

E^{Πα} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα κουσον της φω νη ης μου

Γ^{Πα} ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την

φω νη ντης δε η σε ω ωσμου

ιστῶμεν δὲ Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια, δευτεροῦντες αὐτά.
Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Σταυρὸς ἀνυψούμενος, τοῦ ἐν αὐτῷ ὑψωθέντος, τὸ πάθος τὸ ἄχραντον, ἀνυμνεῖν προτρέπεται κτίσιν ἅπασαν· ἐν αὐτῷ κτείνας γάρ, τὸν ἡμᾶς κτείναντα, νεκρωθέντας ἀνεζώωσε, καὶ κατεκάλλυνε, καὶ εἰς οὐρανοὺς πολιτεύεσθαι, ἤξιωσεν ὡς εὐσπλαγχνος, δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος· ὅθεν γεγηθότες, ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν ἄκραν συγκατάβασιν.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σταυρὸς ἀνυψούμενος, ...

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Μωσῆς προετύπου σε, χεῖρας ἐκτείνας εἰς ὕψος, καὶ κατατροπούμενος, Ἀμαλῆκ τὸν τύραννον, Σταυρὲ τίμιε, τῶν πιστῶν καύχημα, Ἀθλητῶν στήριγμα, Ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα, Δικαίων πρόμαχε, πάντων τῶν Ὁσίων διάσωμα· διό σε ἀνυψούμενον, βλέπουσα ἡ κτίσις εὐφραίνεται, καὶ πανηγυρίζει, δοξάζουσα Χριστὸν τὸν διὰ σοῦ, τὰ διεστῶτα συνάψαντα, ἄκρα ἀγαθότητι.

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Μωσῆς προετύπου σε, ...

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ὃν περιέπουσι τάξεις, Ἀγγέλων γηθόμενοι, σήμερον ὑψούμενος, θείῳ νεύματι, ἀνυψοῖς ἅπαντας, τοὺς κλοπῆ βρώσεως, ἀπωσθέντας καὶ εἰς θάνατον, κατολισθήσαντας· ὅθεν σε καρδίᾳ καὶ χεῖλεσι, πιστῶς περιπτυσσόμενοι, τὸν ἁγιασμὸν ἀρυόμεθα, Ὑψοῦτε βοῶντες, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Θεόν, καὶ τὸ αὐτοῦ προσκυνήσατε, θεῖον ὑποπόδιον.

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ...

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω των α α μην

Δ ε ευ τε α παν τα α α τα ε ε θνη το ευ
λο γη με ε νο ον ξυ λο ο ον προ σκυ υ νη η η
σω ω ω μεν δι ου γε ε γο ο ο νεν η
αι ω ω νι ο ος δι ι ι και αι αι ο ο συ υ υ
νη τον γαρ προ πα α το ο ρα Α α δα αμ ο α πα
τη σας ε εν ξυ υ υ λω τω Στα α α αυ ρω ω ω
ω δε λε ε α α α ζε ε ε ε ται και πι ι
πει κα α α τε ε νε ε χθεις πτω ω μα α α ε
ξαι αι σι ι ι ι ον ο τυ ραν νι ι δι ι ι
κρα τη η σας του βα σι λει ει ου πλα α α α

σμα α α α τος ^Δ αι μα α τι Θε ε ου ^{Γα} ο ι ος
 του ο ο ο ο ο φε ε ε ε ως ^{Νη} α α α πο
 πλυ υ νε ε ε ε ται ^{Δι} και κα τα ρα α λε ε
 λυ υ υ ται ^Δ κα τα δι ι κη η ης δι και αι ας ^Δ
^{Νη} α δι κω ω δι ι κη του δι και αι αιαι ου ου κα
 τα α κρι θε ε ε εν τος ^{Δι} ξυ υ λω ω ω γαρ ε ε
 δει ^Δ το ο ξυ υ υ υ λον ι ι α α α σα α α α
 σθαι ^θ και πα α θει του ου ου α πα α θους ^Δ τα εν
 ξυ λω ω λυ υ σαι πα θη του ου κα α α τα α κρι
 ι ι του ^θ αλ λα δο ξα α α α α α Χρι
 στε ε ε ε ε βα α σι ι ι λευ ^Δ τη πε ρι
 η μα ας σου φρι ι κτη οι κο ο ο νο μι ι α ^Δ δι
 ης ε σω σα ας πα αν τας ^Δ ως α γα θος και φι
 λα α αν θρω ω ω πο ο ο ος ^Δ

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχλιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *

ιδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ
 ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνϛ ϛ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϛ
 ϛ ϛ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϛς δι ι ο ο ο

ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 προ πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 προ πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ προ πει
 αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

Ἦχος Νη ς

Ι δσ ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δσ ς λοι Κυ ρι ς

Στιχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,
 εν αυ λαις οι οι κσ ς Θε

ου ημων

I δὲ ἡμετέρας ἐπὶ τὸν Κύριον

πάντες οὐλοῦμεν

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

καὶ ἐπὶ τὸν Κύριον

I δὲ ἡμετέρας ἐπὶ τὸν Κύριον

πάντες οὐλοῦμεν Κύριε ἡμετέρας

Τῆ Δευτέρᾳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Kύριε ἐσακῆσαι με ἐν τῷ

κέκραγε εἰς ἐμένα ὁ Θεός

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτεῖρήσόν με

ἐσακῆσαι με ἐπὶ τὸν

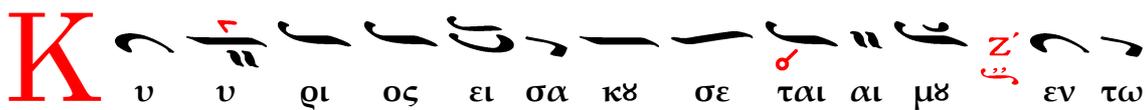
Kύριε ἐσακῆσαι με ἐν τῷ

κέκραγε εἰς ἐμένα ὁ Θεός

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σὺ, Κύριε

καταμόνας ἐπιδικάτω

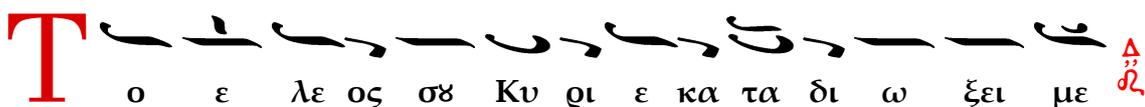
σα ας με

Κυ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μς εν τω

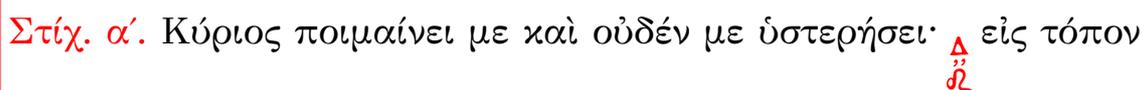
κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας.

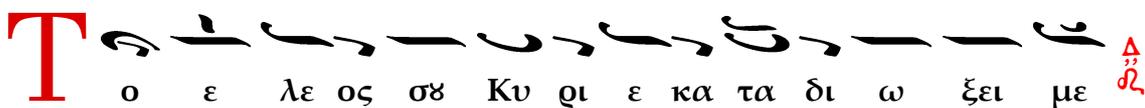
ᾠχος 4 Πα ρ

Το ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

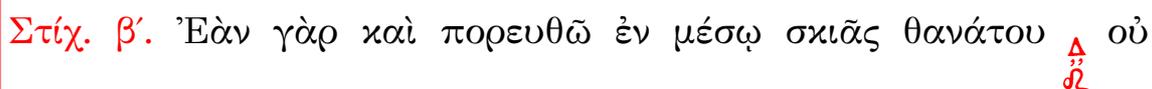
πα σαστας η με ρα στης ζω ης μς

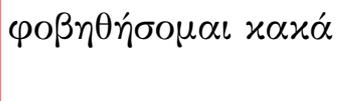
Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

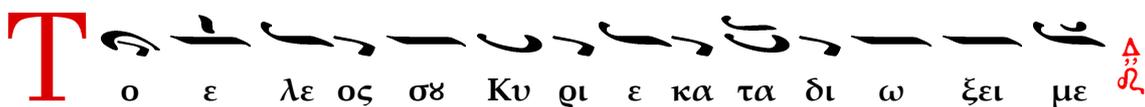
χλόης ε κει με κα τε σκη νω σεν

Το ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω ης μς

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

φοβηθήσομαι κακά ο τι συ υ μετ ε μς ς ς ει

Το ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω η ης μς ς ς

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος 4 Κε ρ

Οθε ος εν τω ο νο μα τι σς σω σον με

και εν τη δυναμει σου κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσακούσον τῆς προσευχῆς μου
ε ν ω τ ι

σαι τα ρηματα τὰ στοματος μου

Ο Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματι σου σῶσον με

και εν τη δυναμει σου κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδού γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι
και ο Κυριος

αντιληπτω της ψυχης μου

Ο Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματι σου σῶσον με

και εν τη δυναμει σου κρινεις με ε ε ε

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Η βοηθεια αμπαρα Κυριου

τὰ ποιησαντος τον ορανον και την γην

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη
οθεν ηξει

η βοηθεια μου

Η βοηθεια αμπαρα Κυριου

Δ τὸ ποιῆσαντος τοῦ ὄρον καὶ τὴν γῆν θ

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ

Δ φυλάξει

την ψυχήν σου Κύριος Δ

Η βοήθεια παρά Κυρίου ὄ τ

ποιῆσαντος τοῦ ὄρον καὶ τὴν γῆν

ην Δ

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

Ἦχος Γα ϕ

Ο Γα Νη Θεὸς ἀντιλήπτωρ μὲι Δ το ε λε

ο ος σου προφθαασει με Γ

Στίχος α'. Γα Εξελε με εκ των εχθρων μου Θε

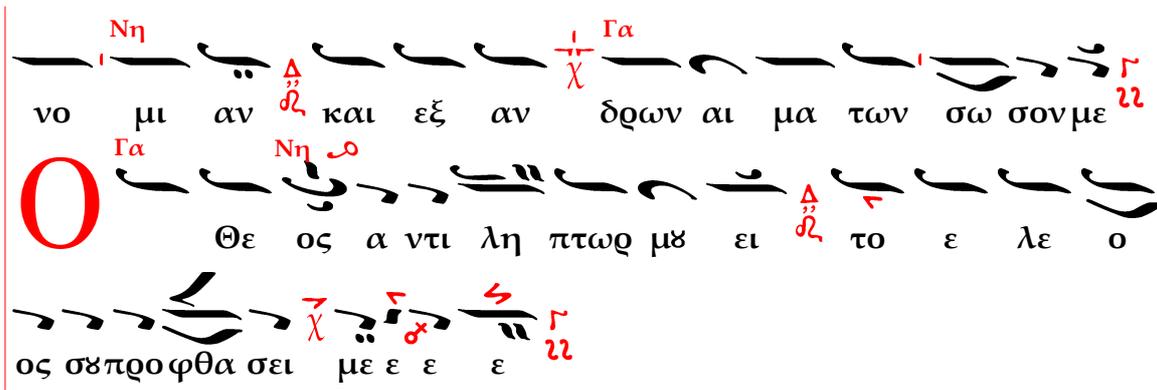
Νη ος Δ και εκ των επανισταμενων επεμελυ

Μ τρωσαι αι με Γ

Ο Γα Νη Θεὸς ἀντιλήπτωρ μὲι Δ το ε λε

ο ος σου προφθαασει με Γ

Στίχος β'. Γα Ρυσαι με εκ των εργαζομενων την α

Και τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα

(ιε' 22-26, ις' 1).

Ἐξῆρε Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσσης Ἐρυθρᾶς, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σούρ· καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐχ εὔρισκον ὕδωρ ὥστε πιεῖν. Ἦλθον δὲ εἰς Μερρόαν, καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἐκ Μερρόας, πικρὸν γὰρ ἦν· διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεῖνου Πικρία. Καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς κατὰ Μωυσῆ λέγοντες· Τί πιώμεθα; Ἐβόησε δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη τὸ ὕδωρ· ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίσεις, καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπείραζε καὶ εἶπεν· Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσῃς, καὶ ἐνωτίσῃ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον, ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις, οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ· ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος ὁ ἰώμενός σε. Καὶ ἦλθον εἰς Αἰλεῖμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ ἑβδομήκοντα στελέχη φοινίκων· παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα. Ἀπῆραν δὲ ἐξ Αἰλεῖμ, καὶ ἦλθε πᾶσα ἡ συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σίν, ὃ ἐστὶν ἀναμέσον Αἰλεῖμ καὶ ἀναμέσον Σινά.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 11-18).

Υἱέ, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὁν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱόν, ὃν παραδέχεται. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστός ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτήν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστί. Μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς· ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα. Ἐκ τοῦ

στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλαί, καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς μετ' εἰρήνης. Ἐύλον ζωῆς ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπερειδομένοις ἐπ' αὐτήν, ὡς ἐπὶ Κύριον ἀσφαλῆς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(ξ'11-16).

Τάδε λέγει Κύριος· Ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου Ἱερουσαλήμ διὰ παντός, ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται, τοῦ εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δύναμιν ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἳ τινές σου οὐ δουλεύσουσιν, ἀπολοῦνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημιά ἐρημωθήσονται. Καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σὲ ἦξει, ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ, ἅμα δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου, καὶ τὸν τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω. Καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδοικότες οἱ υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων σε, καὶ προσκυνήσουσιν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σου πάντες οἱ παροξύναντές σε, καὶ κληθήσῃ Πόλις Κυρίου Σιών τοῦ ἁγίου Ἰσραήλ, διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε καταλελειμμένην καὶ μεμισημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν σοι· καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεαῖς γενεῶν. Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεσαι· καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων σε, καὶ ὁ ἐξαιρούμενός σε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν

τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν

σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Σ ^{Πα} η μερον ^Μως α α ^{Πα}λη η θως η α γι ο φθογ
γος ρη ^{Πα}σις τϛ Δα αυ ιδ πε ε ρας ει ει ει
ει ει λη η η η φεν ^{Πα}ι δϛ γαρ εμ φανως το των α

χραν των πο δω ω ων σσ προσ κυ υ νσ ς ς με ε ε εν
 υ υ πο πο ο ο δι ι ι ο ον Δ και εν τη των πτε
 ρυ γων σσ ελ πι ι ζον τε ε ε ε ες σκι ι ι
 ι α παν οι κτι ι ιρ μο ον βο ω ω ω ω
 ω ω μεν σοι ση μει ω θη τω ω εφ η η μας το
 φως τσ προ ο σω ω ω πσ ς ς ς σσ και α
 νυ ψω ω σον τσ ορ θο δο ξσ λα ς σσ ς το ο κε ε ρασ
 τη τσ τι μι ς Σταυ ρσ σσ α νυ υ ψω ω σει Χρι
 στε πο ο λυ ε ε ε λε ε ε ε ε
T ο φυ τευ θε εν εν Κρα νι ς ς το ο ο πω ξυ
 υ λον της ο ον τωσ ζω ω ησ εν ω ειρ γα σα το
 σω ω τη η ρι ι αν ο των αι ω νων Βα α α
 σι ι ι ι λευς εν με σω της γης υ ψσ μενον ση
 με ε ρον α γι α ζει τσ κο σμσ ς τα πε ε ε ε ε
 ρα α α α τα και εγ και νι ι ζε ε ται της Α
 α α να α στα α α σε ω ως ο οι οι οι οι κος

α γαλ λονται Αγ γε ε λοι εν ς ρα α νω και ευ
 φραινον ται ανθρωω ποι ε ε πι τη ης γης Δαυ ι τι
 κως βο ων τε ες και λε ε ε ε ε γο ο ο ον τες
 υ ψα τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η η μων και προ σκυ
 νει ει ει ει ει τε τω υ πο πο δι ι ω των πο
 δω ωων α α αυ τϛ ϛ ο τι α γι ο ο ο
 ο ος ε ε ε ε στιν ο πα ρε χων τω κο
 σμω το με ε γα ε ε λε ε ε ος
Π ρο τυ πων τον Σταυ ρο ο ον σϛ Χρι ι στε ο Πα τρι
 αρ χη ης Ι α α κωβ τοις εγ γο ο ο ο ο
 νοις την ευ λο γι αν χα ρι ζο με ε νος ε πι ταις
 κα α α αραις ε ναλ λαξ τας χει ρα ας ε πε ε
 ε ε ε θη η η η κε τϛ τον δε Σω τη ρ η
 μει εις ση με ε ρον α νυ ψα ς ςν τε ες κρα α αυ
 γα α ζο ο ο μεν δω ρη η σαι τω φι λο χρι στω
 βα σι λει το νι ι ι ι κος ως Κων στα ντι νω ω το

τρο ο ο ο ο παι αι αι αι ον

Θεοφάνους.

Ἦχος Δι-θ.

Η Δι Νη
ει ος θησαν ρος εν γη η κρυ πτο ο με ε ε

νος τζ ζω ο δο τζ ς ο Στα αυ ρος εν ς ρα

νοις ε ε ε δει κνυ υ το βα σι λει ει ει ει ει ε

ευ σε ε ε βει νι κης κατ εχ θρων υ πο γραμ

μο ο ο ον δη λω ων νο ο ο ε ε ε ε ρον ον

γε γη θως πι ι στει ει ει και πο ο θω θε ο θεν

α να δρα μων προς θε ω ρι ι ας υ υ υ

υ υ ψω ω ω ω σιν σπδ δη με ε γι ι στη εκ

γης λα γο ο ο νω ων α νε ε ε ε ε φη η η

η νεν εις κο ο ο σμδ λυ υ τρον και σω τη ρι αν

τω ων ψυ χω ω ων η η η η μων

Ὁ αὐτός.

Κυπριανού.

Η Δι
των χει ρων ε να αλ λα α α γη τζ Πα τρι

α αρ χς ς Ι α α κωβ επ ευ λο γι ι α α α

των τε ε κνων το κρα ται ον τσ Σταυ ρσ σσ προ ε δη
 η η η λω σε συ υ υμ βο ο ο ο λον ον περ η μεις
 κα α α τε χο ον τες αρ ρα γε ες φυ λα κτη η η
 ρι ον την των δαι μο νων παν σθε ε νως εκ δι
 ω ω κο ο μεν φα α λα α α αγ γα και τσ Βε
 λι α αρ εν α αυ τω την ο φρυν κα τα α βα α
 α λο ο ον τε ες τσ ε χθι στσ ς Α μα α ληκ τρο
 πσ ς με ε ε ε θα την πα νω ω λε ε ε θρον δυ
 υ να α α α μιν αυ τον και νυν α νυ ψσ ς ς
 ς ς με ε ε ε νον ευ σε βο φρο νω ως οι πι ι
 στοι εις ι λα σμον α μαρτι ων τη ση η α γα θο ο
 ο τη τι εν πολ λω πλει ο ο νι φω ω νη βο
 ω ω ω ω ν τες προ σφε ε ε ε ε ε ρο ο ο ο
 μεν Κυ ρι ε ε λε η η σον ο εκ Παρ θε ε νσ ς σα ρ
 κω ω θεις οι κτειρον το των χει ρων σσ ς α γα α θε
 σο φο ο ο ον δη η η μι ς ς ς ρ γη η η η

μα ^Δ

Ὁ αὐτός.

Λέοντος Δεσπότης.

Σ^{Δι} υ μ σ κ ε π η η κ ρ α α τ α ι α ι α υ π α α α ρ χ η ι σ ο
τ ρ ι μ ε ρ η η σ Σ τ α υ ρ ο ο ο ο ο σ τ ε ς Χ ρ ι ι ι
σ τ ε α γ ι α σ ο ο ν μ ε ε τ η δ υ ν α α α μ ε ι ε ι ε ι
σ ε ι ν α π ι ι σ τ ε ι ε ι κ α ι π ο ο θ ω π ρ ο σ κ υ
ν ω κ α ι δ ο ξ α α α ζ ω ω ω σ ε

Ἦχος Πα ρ

Κ^{Βε} ρ ο τ η σ ω μ ε ε ε ν σ η μ ε ε ρ ο ν α σ μ α τ ι κ η ν π α
ν η η γ υ υ υ ρ ι ν κ α ι φ α ι δ ρ ω τ ω π ρ ο ο σ ω
ω ω π ω κ α ι τ η γ λ ω ω ω τ τ η τ ρ α ν ω ω σ β ο η
η η σ ω ω ω μ ε ν ο δ ι η μ α σ Χ ρ ι σ τ ε κ ρ ι σ ι ν
κ α τ α δ ε ε ε ξ α μ ε ε ν ο σ κ α ι ε μ π τ υ υ σ μ ε ς κ α ι μ α
α σ τ ι ι γ α α ς κ α ι τ ο κ ο ο ο ο κ κ ι ι ν ο ν π ε ρ ι
β α λ λ ο μ ε ε ν ο ς κ α ι ε ν Σ τ α υ ρ ω ω ω α
α ν ε ε ε λ θ ω ν ο ν ι δ ω ν ο η λ ι ο ς κ α ι η η

σε λη η η η νη το φε ε ε ε γ γ ο ο σ α πε κ ρ υ ψ αν
 και τω φο ο ο βω ω γη ε σει ει ει ει ει ει ει ε
 το και αι το ο κα τα α πε τα α σμα τσ να
 ε σχι ι ι σθη η δι ι ι χως αυ τος
 και νυ υν δω ρη η σαι τον Σταυ ρον σσ τον τι ι
 ι μι ι ι ι ον η μιν φρο ρον και αι αι φυ λα α
 κα και ε λα α α τη η ρα των δαι μο ο ο ο
 νων ι να παντες προσ πτυ υ υσ σο ο ο ο με ε
 νοι βο η η σω ω ω με εν α α αυ τω
 σω ω ω ω σον η η μας Σταυ ρε τη δυ να α α
 μει ει ει ει σσ α γι α α σο ον η η μας τη λαμ
 προ ο τη η τι ι ι σσ τι ι ι μι ε ε Στα α αυ
 ρε και κ ρα ται ω σον η μας τη υ ψω ω ω
 σει ει ει ει σσ ο τι φω ως η μιν δε ε δω ω
 ω ω ω ρη η η η η σαι και σω τη ρι ι α των
 ψυ υ χων η μων

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

π
9

Φ^{B8} ω το λαμ πης α στε ρω ω ω ν τυ υ υ ποσπρο ε
δει κνυ υ ε ^{Δι} Στα αυ ρε ^{Δι} τρο παι ον νι ι ι κης ευ σε ^{B8}
^{Πα} βει ει ει α α να κτι τω πα α α νυ ^π 9 ^{B8} 8 η μη
τηρ Ε λε ε νη αν ευ ρα με ε ε νη ^β ^γ κο σμω φα νη
πε ποι οι οι οι οι οι οι η κε ^{Δι} και αι σε ση με
^{Πα} ρον αν υ ψ 8 8 8 ν τεσ των πι στων αι χο ρει αι αι ^{B8}
κραυ γα α α ζο ο ο ο μεν ^{Δι} φω τι σον ^{B8}
^{Δι} η η μα α α ασ τη ε ελ λαμ ψει ει σ8 Στα α αυ ^{B8}
^{Πα} ρε ε ε ζω ω η φο ο ο ο ρε ^π 9 α α γι α α
^M σον η μα α α ασ τη η ι σχυ υ υ υ υ ι ι ι ^{Πα}
ι σ8 παν σε βα α στε ε Στα α αυ ρε ^π 9 και κρα τυ ^{B8}
νον η μας τη η υ ψω ω ω σει ει ει ει σ8 ^{Δι}
υ ψ 8 8 8 με ε ε ε νο ος ^{Δι} ^{B8} προ ο ος πα ρα α
τα α ξιν ε χθρων ^β ^γ

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ἦχος Πα ρ

Δ^M ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι γι υι υι ω

και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ^{B8} αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τς ς ς

αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α

μην

Τ^{Πα} ς τι μι ς Σταυ ρς ς ς ς ς ς ς Χρι

στε ε τη η ην εν ε ε ε ε ερ γει ει ει ει αν

προ δι α τυ πω σας Μω υ υ σης ε τρο πω ω

σα α το τον ε ναν τι ο ον Α μα α ληκ εν τη

ε ρη η η μω ω Σι ι ι να ο τε γαρ ε

φη πλα τα ας χει ει ρας Σταυ ρς τον τυ υ υ υ πον

ποι οι ων εν ι ι ι ι σχυ υ εν ο ο ο ο ο

λα α α α ος νυ νι δε των πρα γμα των η εκ βα α

σις εις η μας πε ε πλη η ρω ω ω ται ση με ρον

Σταυρος υ υ ψα υ υ ται και αι δαι μο ο νε ε ε ες φυ υ
 γα δευ ον ται αι ση μερον η κτι σι ις πα α σα εκ
 της φθο ο ρας η λευ θε ε ε ρω ω ω ται
 παν τα γα αρ δι α Στα αυ ρα επ ε λαμ ψεν η
 μι ιν τα α α χα ρι ι ι ι σμα α α α τα δι
 ο γη θε ο με νοι οι πα αν τες προ σπι ι πτο με εν
 σοι λε ε ε ε ε γο ο ο ον τες ως ε με γα
 λυν θη τα α ερ γα α σα Κυ υ υ υ ρι ε ε δο
 ξα σοι οι

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρός, τῆς εὐσεβείας τὸ ἀήττητον τρόπαιον, ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, τὸ τῆς Ἐκκλησίας περιτείχισμα· δι' οὗ ἐξηφάνισται ἡ φθορὰ καὶ κατήργηται, καὶ κατεπόθη τοῦ θανάτου ἡ δύναμις, καὶ ὑψώθημεν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια. Ὅπλον ἀκαταμάχητον, δαιμόνων ἀντίπαλε, δόξα Μαρτύρων, Ὁσίων, ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλώπισμα, λιμὴν σωτηρίας, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. (Ψαλμὸς 95)

Χαίροις ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός, δι' οὗ ἐλύθη τῆς ἀρᾶς τὸ ἀνθρώπινον, τῆς ὄντως χαρᾶς σημεῖον, ὁ καταράσσων ἐχθρούς, ἐν τῇ σῇ ὑψώσει πανσεβάσμιε· ἡμῶν ἡ βοήθεια, βασιλέων κραταίωμα, σθένος δικαίων, ἱερέων εὐπρέπεια· ὁ τυπούμενος, καὶ δεινῶν ἐκλυτρούμενος· ῥάβδος ἡ τῆς δυνάμεως, ὑφ' ἧς

ποιμαινόμεθα· ὄπλον εἰρήνης ἐν φόβῳ, ὃ περιέπουσιν Ἄγγελοι·
Χριστοῦ θεία δόξα, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν
ἐν μέσῳ τῆς γῆς. (οὔ 12)

Χαίροις ὁ τῶν τυφλῶν ὁδηγός, τῶν ἀσθενούντων ἰατρός, ἡ
ἀνάστασις, ἀπάντων τῶν τεθνεώτων, ὁ ἀνυψώσας ἡμᾶς, εἰς
φθορὰν πεσόντας, Σταυρὲ τίμιε· δι' οὗ διαλέλυται, ἡ φθορὰ καὶ
ἐξήνθησεν, ἡ ἀφθαρσία, καὶ βροτοὶ ἐθεώθημεν, καὶ διάβολος,
παντελῶς καταβέβληται. Σήμερον, ἀνυψούμενον, χερσὶ
καθορῶντές σε, Ἀρχιερέων ὑψοῦμεν, τὸν ὑψωθέντα ἐν μέσῳ σου,
καὶ σὲ προσκυνοῦμεν, ἀρυόμενοι πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος πλ. Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

Ο νη
ν περ πα λαι Μω υ υ ση ης προ τυ πω ω ω

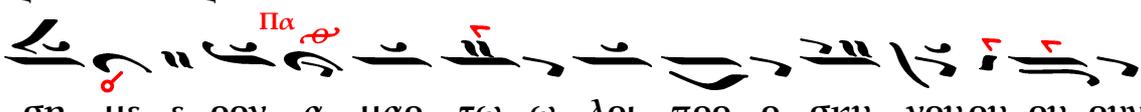
σας ε εν ε α αυ τω τον Α μα ληκ κα τα βα λων ε

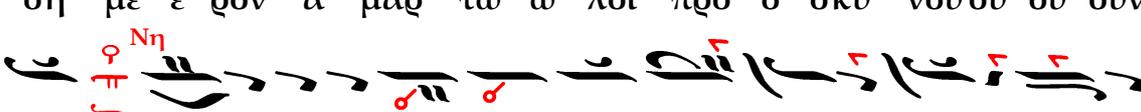
τρο πω ω ω ω σα α α α το και Δα βιδ ο ο

με λω ω δος υ πο πο ο δι ο ον σοι βο ο ων

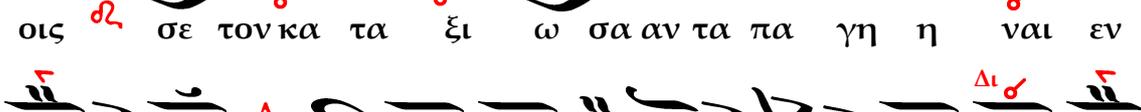
προ σκυ νει σθαι δι ε ε τα ξα α το τι μι ον Σταυ

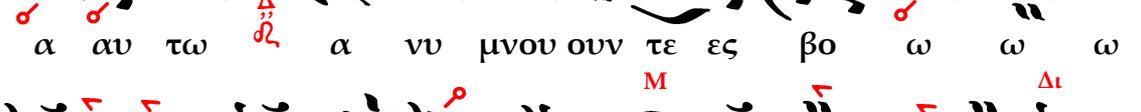

 ρον σου Χρι στε ε ε ε ε ο ο Θε ε ε ος

 ση με ε ρον α μαρ τω ω λοι προ ο σκυ νουου ου ουν

 τες χει ει ει λε ε σιν α να α α ξι ι ι ι

 οισ σε τον κα τα ξι ω σα αν τα πα γη η ναι εν

 α αυ τω α νυ μνου ουν τε ες βο ω ω ω

 με ε εν σοι Κυ ρι ε συν τω λη η η στη η

 της βα σι λει ει ει ει ει α α α ας σου ου α ξι

 ω σον η η μα α α α α α ας

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ

ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος 4 Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου ^Δ και ευ
λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σθ ^π νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρθ μενος ^π και
το σον φυ λα αττων ^Δ δι α τσ σταυ ρου σθ πο ο λι ι
τε ευ μα ^π (ἐκ γ')

τὸ τέλος: ^π
μα α α α ^π
* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια,

ἐὰν δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης:

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν

Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον **γ**. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς· Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, οὗ τὴν ὑψωσιν ἐορτάζομεν, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου **(τοῦ ναοῦ)**, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου **(τῆς ἡμέρας)**, οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *